

Nogle af udvalgets spørgsmål til trafikministeren og dennes svar herpå. Optrykt efter ønske fra Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget.

Spørgsmål 4:

Af trafikministerens notat af 13. januar 2000 vedrørende høring over lovforslaget fremgår det, at »retssagen må gå sin gang uafhængig af vedtagelsen af lovforslaget«. Regeringen risikerer væsentligt at tilsidesætte retssikkerheden og grundloven, hvis Københavns Havn omdannes til et statsligt aktieselskab, før den af den selvejende institution Københavns Havn anlagte retssag mod Trafikministeriet er endelig afgjort eventuelt ved dom afsagt af Højesteret. Trafikministeren bedes oplyse, hvorfor ministeren ikke ønsker at afvente en gennemførelse af omdannelsen af den selvejende institution Københavns Havn til et statsligt aktieselskab indtil retssagen om, hvem Københavns Havn tilhører, er afgjort endeligt.

Svar:

Som det fremgår af spørgsmålet har jeg i høringssvaret til Trafikudvalget – og endvidere også ved lovforslagets 1. behandling i Folketinget – anført, at regeringen ikke vil lægge hindringer i vejen for, at retssagen kan gå sin gang. Regeringen er ikke enig i, at der er et problem i forhold til grundlovens § 73 – men respekterer helt, at sagen prøves ved domstolene. Bag disse bemærkninger ligger der netop fra regeringens side en dyb respekt for retssikkerheden.

Det skal dog også siges, at regeringen – på baggrund af Justitsministeriets notat – føler sig sikker i sin sag, hvorfor der heller ikke er grundlag for at udskyde lovens ikrafttrædelse til retssagen er afgjort. Denne sikkerhed bestyrkes af, at tre højesteretsdommere i voldgiftskendelse mellem Københavns Havn og Ørestadsselskabet I/S (af 8. december 1999) bl.a. har udtalt, at Københavns Havn anses som en særlig forvaltningsenhed, der skal udøve sin virksomhed på et sagligt grundlag inden for de rammer, der gælder for offentlige myndigheder.

Jeg vil endvidere gøre opmærksom på, at en retssag, specielt hvis den skal igennem to instan-

ser, kan trække i langdrag, - og hvis ikke loven sættes i kraft og de deraf følgende tiltag vedrørende havnen gennemføres, må det frygtes, at havnen kommer til at befinde sig i et ledelsesmæssigt, økonomisk og udviklingsmæssigt ”dødvande”, mens retssagen verserer. Dette vil under alle omstændigheder være meget uheldigt.

Der kan i øvrigt henvises til en lignende sag, sagen om privatisering af Statsanstalten for Livsforsikring, hvor loven om privatisering også blev sat i kraft – uanset at et mindretal af Folketinget havde krævet stadfæstelsen udsat med henvisning til grundlovens § 73, stk. 2. Af Højesterets dom i sagen (optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen 1994, side 29), fremgår det, at to folketingsmedlemmer fra mindretallet i Folketinget med henvisning til grundlovens § 73, stk. 2, havde den fornødne retlige interesse i sagen til at få den prøvet ved domstolene.

At et mindretal af Folketinget med henvisning til grundlovens § 73, stk. 2, kan få prøvet denne type sager ved domstolene, finder regeringen også er et udtryk for retssikkerhed.

Spørgsmål 51:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 8. maj 2000 fra Københavns Havn, jf. L 163 – bilag 75.

Svar:

Som en kommentar til det af Københavns Havn v/Jens Kramer Mikkelsen fremsendte brev af 8. maj 2000 har ministeriet anmodet Kammeradvokaten om at udarbejde et notat, hvori han forholder sig til de af Havnen fremførte synspunkter. Kammeradvokatens notat af 10. maj 2000 vedlægges til udvalgets orientering.

Som det fremgår, afviser Kammeradvokaten de indsigelser, der i Jens Kramer Mikkelsens brev er anført om havnens processuelle stilling i den verserende retssag. Han finder således, at den fremførte argumentation, der baserer sig på en fortolkning af retsplejeloven og aktiesel-